

3. Komisja dyscyplinarna II instancji składa się z członków wybranych przez radę gminy (zgromadzenie związku lub sejmiku samorządowego) spośród radnych.

4. Członków komisji dyscyplinarnych wybiera się na okres kadencji rady lub sejmiku samorządowego.

Art. 28. W miarę potrzeby tworzy się komisje dyscyplinarne, o których mowa w art. 27, dla pracowników kilku jednostek administracyjnych.

Art. 29. Rzecznika dyscyplinarnego wyznacza wójt (burmistrz, prezydent miasta), kierownik jednostki administracyjnej, o której mowa w art. 1, spośród pracowników mianowanych wymienionych w art. 27 ust. 2.

Art. 30. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zasady powoływania składu komisji dyscyplinarnych i tryb postępowania przed komisjami, zasady wydawania i wykonywania ich orzeczeń oraz zasady wznowienia postępowania przed komisjami dyscyplinarnymi.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 31. 1. W kwestiach nie uregulowanych w niniejszej ustawie stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu pracy.

2. Spory ze stosunku pracy pracowników samorządowych rozpoznają sądy pracy.

Art. 32. Do pracowników samorządowych zatrudnionych na stanowiskach pomocniczych i obsługi, określonych w przepisach o wynagrodzeniu, o których mowa w art. 20 ust. 2, nie stosuje się przepisów art. 16 ust. 2, art. 19 i art. 24 ust. 2.

Art. 33. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy zatrudnieni w dotychczasowych urządach terenowych organów administracji państwowej stopnia podstawowego stają się pracownikami samorządowymi. Stosunki pracy z tymi pracownikami wygasają 31 grudnia 1990 r., jeżeli przed 1 października 1990 r. nie zostaną z nimi nawiązane nowe stosunki pracy na dalszy okres. Wcześniejsze rozwiązanie stosunku pracy przez zakład pracy może nastąpić za trzymiesięcznym wypowiedzeniem w trybie przewidzianym w art. 41¹ Kodeksu pracy.

2. Pracownikom samorządowym mianowanym, w przypadkach określonych w ust. 1, przysługuje wynagrodzenie przewidziane w art. 10 ust. 3 ustawy. Pozostałym pracownikom przysługują w tych przypadkach świadczenia przewidziane w art. 8 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 i Nr 10, poz. 59).

3. Wszelkie świadczenia pieniężne powstałe z tytułu rozwiązania stosunków pracy, o których mowa w ust. 1, pokrywa Skarb Państwa za pośrednictwem urzędów wojewódzkich, z wyjątkiem świadczeń wypłacanych z Funduszu Pracy na podstawie ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19 i Nr 10, poz. 59).

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie w terminie określonym ustawą — Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

125

USTAWA

z dnia 22 marca 1990 r.

o likwidacji Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa-Książka-Ruch”.

Art. 1. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa-Książka-Ruch”, zwana dalej Spółdzielnią, przechodzi w stan likwidacji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do spółek, spółdzielni osób prawnych oraz spółdzielni osób prawnych i fizycznych, które powstały w wyniku przekształcenia się Spółdzielni po dniu 31 sierpnia 1989 r., jeżeli spółki te lub spółdzielnie przejęły w całości lub w części majątek Spółdzielni.

3. Do likwidacji Spółdzielni i spółdzielni, o których mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 39, poz. 176, z 1986 r. Nr 39, poz. 192, z 1987 r. Nr 33, poz. 181, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 3, poz. 12 i Nr 6, poz. 33 oraz z 1990 r. Nr 6, poz. 36 i 37 i Nr 14, poz. 87), a do likwidacji spółek, o których mowa w ust. 2, przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 czerwca 1934 r. — Kodeks handlowy (Dz. U. Nr 57, poz. 502, z 1946 r. Nr 57, poz. 321, z 1950 r. Nr 34, poz. 312, z 1964 r. Nr 16, poz. 94, z 1969 r. Nr 13, poz. 95, z 1988 r. Nr 41, poz. 326 oraz z 1990 r. Nr 17, poz. 98) — w zakresie nie uregulowanym odmiennie przepisami niniejszej ustawy.

Art. 2. Z dniem powołania komisji likwidacyjnej ulegają rozwiązaniu statutowe organy Spółdzielni oraz wygasają udzielone przez nie pełnomocnictwa.

Art. 3. 1. Obowiązki i zadania likwidatora powierza się komisji likwidacyjnej powołanej niezwłocznie po wejściu w życie ustawy przez Prezesa Rady Ministrów, zwanej dalej „komisją”.

2. Przewodniczącą komisji wyznacza Prezes Rady Ministrów.

3. Do składania oświadczeń woli w imieniu komisji jest upoważniony jej przewodniczący wraz z jednym z jej członków.

4. Komisja w okresie postępowania likwidacyjnego wykonuje uprawnienia i obowiązki organów statutowych Spółdzielni.

Art. 4. 1. Komisja, niezależnie od obowiązku sporządzenia planu finansowego likwidacji i planu zaspokojenia zobowiązań, sporządza plan zagospodarowania majątku Spółdzielni, w tym zakładów i innych wyodrębnionych jednostek organizacyjnych lub ich części. Plan ten zatwierdza Rada Ministrów.

2. Plan finansowy likwidacji, plan zaspokojenia zobowiązań oraz bilans na dzień zakończenia likwidacji zatwierdza Minister Finansów.

Art. 5. 1. Wydawnictwa oraz inne jednostki organizacyjne Spółdzielni i ich wyodrębnione części mogą być przekazane spółdzielniom pracy założonym przez co najmniej połowę pracowników tych jednostek w celu kontynuowania ich działalności.

2. Warunkami przekazania wydawnictw i innych jednostek organizacyjnych Spółdzielni spółdzielniom pracy, o których mowa w ust. 1, są:

- 1) wniesienie przez członków tych spółdzielni udziałów członkowskich w kwocie odpowiadającej co najmniej trzykrotnemu średniemu wynagrodzeniu miesięcznemu pobieranemu przez pracowników zatrudnionych w tych wydawnictwach lub jednostkach w 1989 r.,
- 2) złożenie likwidatorowi Spółdzielni wniosku o przekazanie w terminie 3 miesięcy od wejścia w życie ustawy,
- 3) przejęcie przez spółdzielnię pracy zobowiązań związanych z działalnością przekazywanej jednostki organizacyjnej oraz części innych zobowiązań Spółdzielni, określonej przez likwidatora.

Art. 6. 1. Wydawnictwa i inne jednostki organizacyjne nie przekazane spółdzielniom pracy w trybie art. 5 oraz inne składniki majątku Spółdzielni podlegają sprzedaży według zasad określonych w art. 4 ustawy z dnia 20 stycznia 1990 r. o zmianach w organizacji i działalności spółdzielczości (Dz. U. Nr 6, poz. 36 i Nr 11, poz. 74).

2. W trybie określonym w ust. 1 dokonuje się również zbycia udziałów Spółdzielni w spółkach.

3. Nie przekazane i nie sprzedane składniki majątku Spółdzielni oraz środki finansowe uzyskane ze sprzedaży, pozostałe po zaspokojeniu wierzycieli Spółdzielni, jak również prawa i obowiązki związane z członkostwem w spółdzielniach przechodzą z dniem zakończenia likwidacji Spółdzielni na Skarb Państwa.

Art. 7. 1. Likwidator Spółdzielni może w czasie trwania postępowania likwidacyjnego wnieść do sądu powództwo o uchylenie uchwały organów Spółdzielni podjętej po dniu 31 sierpnia 1989 r., niezależnie od terminów przewidzianych w Prawie spółdzielczym dla wniesienia takiego powództwa, jeżeli uchwała została podjęta z naruszeniem przepisów prawa, postanowień statutu Spółdzielni lub niezgodnie z obowiązującymi w Spółdzielni zasadami gospodarki finansowej.

2. W terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy likwidator może wnieść do sądu powództwo o unieważnienie umowy zawartej przez Spółdzielnię na podstawie uchwały, o której mowa w ust. 1, oraz umowy zawartej po dniu 31 sierpnia 1989 r., wiążącej się z rażącym pokrzywdzeniem Spółdzielni.

Art. 8. 1. W okresie do dnia 31 lipca 1991 r. przeniesienie własności rzeczy i innych praw majątkowych, dokonane na podstawie niniejszej ustawy, jest wolne od podatków, opłat skarbowych oraz opłat sądowych i notarialnych, z wyłączeniem opłat kancelaryjnych.

2. Przepis ust. 1 ma również zastosowanie do zakładania ksiąg wieczystych.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *W. Jaruzelski*

126

USTAWA

z dnia 23 marca 1990 r.

o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 oraz z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i Nr 45, poz. 289) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2:
 - a) w § 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podatki, opłaty i inne należności, do których stosuje się przepisy o zobowiązaniach podatkowych, oraz grzywny i kary pieniężne, a także inne należności pieniężne pozostające w zakresie właściwości organów administracji państwowej lub przekazane do egzekucji administracyjnej na podstawie przepisu szczególnego,”
 - dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:

„2) wpłaty na rzecz funduszy celowych utworzonych na podstawie odrębnych przepisów”,
 - dotychczasowy pkt 2 otrzymuje oznaczenie pkt 3,
 - b) w § 2 wyrazy „albo komisję arbitrażową” oraz „lub komisja arbitrażowa” skreśla się;

- 2) w art. 6 dotychczasowy przepis oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Minister Finansów określi sposób postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności, o których mowa w § 1.”;

- 3) w art. 8 w § 1:
 - a) w pkt 1 po wyrazie „ubranie” wyraz „codzienne” i po wyrazie „członków” wyraz „jego” skreśla się,
 - b) w pkt 2 po wyrazie „członków” wyraz „jego” skreśla się,
 - c) w pkt 3 po wyrazie „członków” wyraz „jego” skreśla się,
 - d) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) narzędzia i inne przedmioty niezbędne do pracy zarobkowej wykonywanej osobiście przez zobowiązanego oraz surowce niezbędne dla niego do jego pracy na okres siedmiu dni,”